

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2016. június

Templomszentelés ünnepére

A plébánián található pecsétes írás szerint Rudnai Sándor bíboros hercegprímás 1825. június 12-én felszentelte az Újlaki Szent Miklós Boldogasszony templomot. Ha valaki ezt a díszes oklevelet a kezébe veszi, sok mindenre gondolhat. Elsősorban az itt élő népek vallásos igényére, amit Isten szeretete ébresztett a szívükben. Ők már nem elégedtek meg a kis fogadalmi kápolnával, amelyet Janoschitz Mátyás építtetett, hanem szebbet, magasztosabbat akartak építeni, amely egyszerre szolgálja Isten dicsőségét és az itt élők lelki javát. Ennek a belső törekvésnek engedve a saját erejükből, dacolva a nehézségekkel, a kor lelkiségének megfelelően szép barokk templomot építettek, ahová a környék szőlősgazdái jártak, de aminek a harangja távolabbról is hívogatott embereket.

A téglából épített templom építésén túl a hívek lelki templomainak építésére is gondolnunk kell, hiszen Szent Péter apostol első levelében olvashatjuk: *"mint élő kövek épüljetekek fölé (Krisztusra) mint lelki házzá, szent papsággá, hogy Istennek tetsző lelki áldozatot hozzatok*

Jézus Krisztus által." (1 Pét 2,5) Szent Ágoston pedig már kifejezetten jelzi, hogy Isten temploma bennünk is épül: *"Ha Isten háza mi vagyunk, e világban épülünk, hogy a világ végén felszenteljenek bennünket"* (336. beszéd). Sőt, ezt a gondolatot tovább is viszi és utal arra, hogy a keresztények közössége is templomot alkot, ahol az egyes tagok, mint jól csiszolt gerendák, a szeretet által illeszkednek egybe.

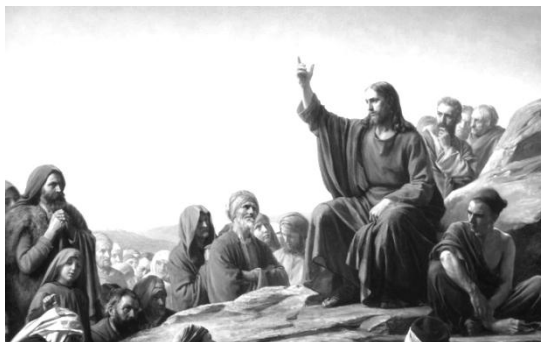
Ezeket a képeket elmélkedve korunk szomorú helyzete juthat eszünkbe. A megkeresztelt emberek jelentős része nem jár templomba, helyette korunk bálványainak hódol. Mintha ez az ünnep jelezne számunkra: Először az Isten szeretete utáni vágyat szítsuk fel szívünkben. A lelkünk templomát hozzuk rendbe, ékesítsük fel az imádság és az áldozathozatalok virágaival, és akkor bízhatunk abban, hogy ez a vágy elkísér minket Isten szent templomaiba, és ott egymással is találkozni fogunk.

Ferenc atya

Jézus Krisztusban hiszünk

"Ne nyugtalankodjék szívetek. Higgyetek Istenben, és bennem is higgyetek." *Szent János evangéliuma, 14. fejezet 1. vers*

Hinni valakinek vagy hinni valakiben? Nem ugyanaz. Általában valakinek hiszünk. Elhisszük, hogy a Föld gömbölyű, azért mert valaki, aki számunkra hitelesnek tűnik, ezt mondta. Elhisszük a helyi lakosnak, hogy merre kell menni a vasútállomásra. A katolikus hitünket is úgy kaptuk, hogy valaki, számunkra hiteles embernek hittünk. Lehetett az szülő, pap, jó barát. Eddig rendben is volna a dolog, de ha abban az emberben csalódunk, aki a hitet közvetítette, akkor megintohat a hitünk. Ezért nem valakinek kell hinnünk, hanem valakiben, olyan valakiben, akiben nem

csalódunk. Ha tehát az embereknek való hívés nem változik mielőbb Jézus Krisztusban való hitté, bizonytalanná válhatunk. Pedig azt imádkozzuk, hogy Hiszek egy Istenben ...

A zsidó kortársak Istenben hittek, de a legnagyobb részük még akkor sem hitt sem Jézusnak, sem Jézusban, amikor látta a cselekedeteit. Ennek az az oka, hogy másféle messiást vártak, olyan hadvezért és királyt, aki megszabadítja őket a gyűlölt római fennhatóságtól. Az Ószövetség akkori magyarázóinak, az írástudóknak hittek és nem Istenben, nem az ő Igéjében. Jézus nem lett katonai vagy politikai megváltó, ő a bűntől váltotta meg népét és a világot.

Baltház Zsolt

Május 22-én, Szentháromság vasárnapján plébániánk gyermekei közül tizenketten vették magukhoz először az Urat: Bakonyvári András Márk, Csikár Imre Móric, Erent Márk Dániel, Fejérdy Regina Mária, Gulyás Emese, Horváth Luca, Ledó Kristóf, Lukács Hajnal Orsolya, Marusa Mikolt Rozália, Menyhárt Orsolya, Taccori Móric és Varga Barnabás Zoltán. Imádkozzunk értük, hogy Istennel elmélyült kapcsolatunk sok lelki virágot teremjen életükben. – Az elsőáldozáshoz fűződő gondolatait egy érintett szülő így fogalmazta meg:

Elsőáldozás – ahogy mi és barátaink átértük

Lelki „rákészülésként” a Felvidéken két hete vasárnap részt vettünk férjem keresztgyermeke konfirmációján, majd Pünkösdkor *Częstochowa* pálos monostorában, Jasna Górában Lengyelország minden részéből érkező fehéringes gyermekekkel találkoztunk az ünnepi misén és elsőáldozáson a Fekete Madonna fanfárszó kíséretében megnyíló szentképe előtt.

Összemérve szép élményeinkkel büszkék lehetünk Erika, Niki, Anna és Kriszta néni lelkes és lelkiismeretes szellemi előkészítésére, a kislányok és kisfiúk öntudatos, okos szereplésére, szép templomunkra. És amiért mi a közösséget választottuk: Ferenc atyának életünk örömteli és bús állomásaira, mindennapi feladatainkra bölcsen rámutató, közvetlen, megemelő, hitet tápláló szép beszéde – amin szüntelen átragyog, mint a Nap, szüleinek iránta érzett szeretete –, most is meghatott minket.

Fiunk keresztapja Moszkvából repült ide az elsőáldozásra. Talán az ő sürgetése minősíti legjobban ünnepünket: minél előbb küldjünk neki képeket, mert ilyen belsőséges, szeretetteljes szertartást nemigen látott mostanában – itt és ekkor lélekben sokkal gazdagabb lett. A kitűnő fotókat most küldte el Erika nekünk. Köszönet a művésznek.

A szentáldozás után rögtön felhívtuk telefonon Bartal Károly apát urat, gyermekeink megkeresztelőjét Jászóváron. Meghallván a jó hírt, mosolygó hangon arra biztatott minket, hogy az elsőáldozás semmiképp se az utolsó áldozás legyen, kövessük minden lépésünkkel Krisztust, köszönjük meg mindent, amit kapunk Tőle. Akkor is, ha tudjuk, hogy ez ma már a legrögösebb, legveszélyesebb út, gyakoroljuk rendszeresen kereszténységünk szép adományait, kincseit, úgy, mint most tettük.

Vágány Melinda

Karizmák ünnepe

Főegyházmegyénk hagyományainak megfelelően pünkösdhétfőn került megrendezésre Máriaremetén a „Karizmák Ünnepe”. A program évek óta négy-ötezer látogatóval Főegyházmegyénk egyik legfontosabb találkozója, melynek házigazdája Dr. Erdő Péter bíboros úr. Az egész napos együttlétben egyaránt képviselték magukat plébániák, iskolák, intézmények és lelkeségi mozgalmak. A nap során a központi programok az irgalmasság tematikájához csatlakoztak. Ennek egyik kiemelt elemeként bíboros atya vezetésével végigjártuk az irgalmasság keresztútját úgy, hogy a kihelyezett kapuk mindegyike az irgalmasság testi és lelki cselekedeteire hívta föl a figyelmet. Utolsóként a kegytemplom kapuját léptük át a

búcsúnyerés reményében. Ugyancsak a színpadon került sor a napot záró szentmisére, amelyet a főpásztor mutatott be.

Sátrunkban a nap folyamán többféle programmal vártuk a hozzánk látogatókat. A legkisebbeket játszószarok, kézműves foglalkozás és arcfestés hívogatta, a felnőtteket pedig terített asztalunknál a lassan már védjegyünké váló zsíroskenyér várta. Bátran kijelenthetjük, hogy sátrunk kínálata a legsikeresebbek közé tartozott, nyitástól kezdve a mise végéig gyakorlatilag teltházzal zajlottak programjaink. Ennek elengedhetetlen feltétele volt a plébániánkról érkező önkéntes segítőink nagy száma, akiknek ezúton szeretnénk megköszönni az egész napos segítséget.

Hecsei Nikolett

Újlaki sorsok - Róczei Györgyné Szőnyi Éva

Az Újlaki Hangok 2016. januári számában régi újlaki gyökerekkel rendelkező híveket kerestek. Ezek közé tartozom én is, akit környékünkön mind a mai napig „Ábrahám-unoka”-ként ismernek. Ugyanis nagymamám Alsó-Zöldmáli úti családi házában születtem 1933-ban, azóta itt élek. Valamit kell szólnom arról a nemzedékről, ahová tartozom.

1933 a nagy gazdasági válság időpontja, akkor születtem. A II. világháborút és következményeit gyerekfejjel éltem meg. Ifjúságom a nehéz 50-es évekre esett. Gyerekkorom felidézésével megpróbálom leírni azt a családi légkört, mely meghatározója lett életemnek. A Zöldmáli úti házat nagyanyám építette 1908-ban, amikor édesanyám született. Mi voltunk az első telepesek, mesélte nagymama. Nagypámat már nem ismertem, korábban meghalt. Ebben a háznál élt a nagy család. Nagymama, anyám: Ábrahám Júlia, apám: dr. Szőnyi Miklós, nővérem: Gabriella, anyám nővére, Ábrahám Gizella tanárnő, de még anyám bátyja, Ábrahám Sándor is, akinek a Bécsi úton, a városi házakban volt drogériája. Anyám másik bátyja, dr. Ábrahám János szülész-nőgyógyász 1940-ben meghalt.

Gyermekéveimet normális körülmények között éltem. Élveztem a kertet, fára másztam, vasárnaponként mentünk a családdal az újlaki templomba szentmisére, gyönyörűek voltak az úrnap körmenetek. Nagyon jól emlékszem Pálfi Lajos plébános úrra, aki 1939-ben megáldotta a hegyi 29-es autóbust és közönségét. Nővéremet az 1940–41-es tanévben beírták a Rózsadombon levő Orsolyákhoz, ahová az 1943–44-es tanévben én is követtem. Az első gimnáziumi évet állandó légitámadások közepette jártam. Zavarórepülés, légi veszély, légiriadó zavarta meg addigi felhőtlen gyerekkoromat. 1944-ben II. osztályos lettem, de a tanítás már nem kezdődött meg. 1944 karácsonya már nem volt békés, akadozott a közellátás, ennivalónk szűkösen volt. December 25-én aludtunk először a pincében. Furcsa volt gyerekfejjel tudomásul venni, hogy fekhelyem egy leakasztott ajtószárny lett a

pincében. Így fordult a naptár 1945-re, amikor szinte egyik napról a másikra felnőttem. A háború kíméletlenül beleszólt az életünkbe. Január 29-én fehér hóköpönyegbe burkolva jöttek az orosz katonák, és vagy harmincan beszállásolták magukat a házukba. Mi a pincében lapultunk, fejként felett a nehéz lépések zaja. Aztán leordítottak, hogy a férfiak menjenek egy ágyút megoltni. Apám és Sándor nagybátyám mentek. Kesztyűre vitték őket, árkot ásni, enni nem kaptak, a piszkos havat ették a földről. Amikor már nem tudták apámat munkára kényszeríteni, mert olyan beteg volt, akkor elindult gyalog haza. Finom cipőben ment el, tíz nap múlva rongyba kötött lábakkal, utolsó erejét összeszedve ért haza.

Február 15-én meghalt. Anyám 37 évesen özvegyen maradt két gyerekkel. Nem volt temetkezési vállalat, nem volt koszorúrendelés, és nem volt temetés sem. Valahogy el kellett intézni, hogy földbe kerüljön. A pengőnek nem volt értéke, így ruhák, ezüst cigarettás dobozok vándoroltak egy asztalozhoz, aki elkészített egy faladát, és vállalta a szállítást a temetőbe. Latyakos hó borította a Bécsi utat, a fuvaros káromkodott. Anyám elküldte, hogy utolsó útjára mégse káromkodás közepette kísérjük halottunkat. Toltuk, húztuk a kis kocsit a sárban, körülöttünk temetetlen holtak. Amikor a helyzet konszolidálódott, akkor kaptuk meg az értesítést, hová temették apámat. Itthon a ház állt, de

minden ablak betörve, bűz és rendetlenség mindenhol. A könyvek kiszórva, a függönyök letépve, a falak összekeverve.

Nehezen, de megindult az élet. Nővérem 1948-ban érettségizett, ez volt az utolsó Orsolya-ballagás, mert jött az államosítás. Bevezették a négy osztályos gimnáziumot, így én a VI. osztályból újra III.-ba kerültem, hogy aztán a IV.-ben érettségizem. Akkori-

ban tilos volt a ballagás és a bankett. Az utcán az újságosok teli torokból kiáltották a Grósz-pert. Történelmi érettségi tételem címe így szólt: „A magyar reakciós erők felszámolása. Harc a klerikális reakció ellen”. Én voltam az osztályban az egyetlen hittanos. Megvolt az érettségi; hogy gyorsan pénzkereső legyek,

és segítsem szegény édesanyámat, 1951-ben beléptem az Országos Mérésügyi Hivatalba. Mérésügyi szakvizsgát tettem, és 1988-ig, 37 éven keresztül ott dolgoztam. Mint műszaki főelőadó mentem nyugdíjba.

1955-ben férjhez mentem, az újlaki templomban volt az esküvő. Férjem Rőczei György építészmérnök, akivel 61 éve élünk együtt itt a Zöldmálon. 1956-ban fiunk, 1960-ban lányunk született. Gyuri magyartörténelem szakos tanár és grafikus, Kati óvónő. A gyerekek Újlakon keresztelkedtek, elsőáldoztak, bérmálkoztak. Nyugdíjas éveimben sokat foglalkoztam

családunk öregjeivel, nagymamám 95 évesen 1972-ben halt meg, Gizella nagynéném és anyám 1991-ben. A betegek lelki gondozásában nagy segítségemre voltak plébániánk papjai és világi segítők. Bíró Imre, Ottó atya, György atya házhoz jöttek a betegekhez, Ritzky Kató néni és Medgyesi Erzsike rendszeresen áldoztatták őket. Minden évben volt házszentelés. Most már én is igazi öreg lettem, de hálát adok a jó Istennek, hogy még tudok emlékezni, és hálás vagyok azért, hogy van, akit érdekel ez a hosszú újlaki életsors. Mindenkinek jó egészséget és jó emlékezést kívánok.

Feljebb a hágcsón

Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra – írja Weöres Sándor *A teljesség felé* című versében. A Sarlós Boldogasszony kórus tagjai számára az a hágcsó, amelyen keresztül szívünket-lelkünket felemeljük az Úrhoz, a közös éneklés.

Az együttzenélésben megélt lelki fölemelkedés vágya pedig sohasem érhet véget. Ezért is érezzük úgy, hogy a közösen megtett utunkról időről-időre egy-egy megmérettetésen is számot adjunk. 2013-ban a Mária Rádió első kórusversenyén élhettük át, hogy egyetlen kórushangzásba tömörülve, ihletett pillanatainkban önmagunk képességei fölé emelkedve milyen teljesítményre vagyunk képesek, majd egy évre rá kórusminősítésen szerepeltünk szép sikerrel.

Egy-egy ilyen próbatétel ugyanakkor nemcsak rólunk szóló számvetés, de egyúttal a kórusunknak nevet és otthont adó Sarlós Boldogasszony templom közössége előtti főhajtás is. E vállalkozásokra ugyanis kórusunk tagjai mint egyfajta templomon kívüli szolgálatra is tekintenek. Vagy, ha úgy tetszik, evangelizációra, mellyel a plébánia közösségén túl is megoszthatjuk az egyházzenei művek éneklésének örömét. Legutóbb például a május 20-21-én zajlott, IV. Budapesti Vándor-Révész Kórusfesztivál és II. Nemzetközi Kórusversenyen.

Kórusunk egyházzenei elkötelezettségét jól példázzák a műsorunkban megszólaltatott művek is. A versenykiírásnak megfelelően darabjaink stílusukban rendkívül széles spektrumon mozogtak. Műsorunkban elhangzott két kortárs magyar szerző darabja; Orbán György *126. zsoltár*-ja és Tillai Aurél *Cantate Dominó*-ja, egy ma élő és egy múlt századi norvég komponista, Ola Gjeilo *Ubi caritas*, illetve Edvard Grieg *Ave maris*

stella című műve, továbbá a Vivaldi-kortárs Francesco Durante *Magnificat*-jának első tétele. Előadásukhoz rendkívüli erőt adott, hogy plébániánk közösségéből többeket is felfedezhettünk a közönség soraiban.

Az erős mezőnybe már bekerülni is megtiszteltetés volt, s a Sarlós Boldogasszony kórus ismételt helyállását jól bizonyítja, hogy a nemzetközi zsűri ezüst diplomára érdemesítette műsorunkat. Mindez egyúttal fontos visszajelzése annak az elkötelezett és magas minőségre törekvő munkának, melyet a kórus Török Andrea karnagy keze alatt 2012 óta elvégzett, s amelyet folyamatosan inspirál az újlaki hívek igényessége és zeneszeretete.

Talán ezért is állt közel annyira hozzánk a versenyprogramban megszólaltatott 126. zsoltár, mely az úton járó ember reményeit és kétségeit jeleníti meg, amikor azokról szól, akik „könnyek között vetnek, de ujjongva aratnak”. A közösen elvégzett munka gyümölcse feletti örömünket csak fokozza, hogy ezzel plébániánk jóhírét is öregbíthettük.

Az újlaki hívek egyébként valamennyi, a versenyre vitt művet hallhatják majd a búcsúnap koncert műsorában is, mely a hagyományainknak megfelelően a plébániánk búcsúünnepét követő vasárnapon, július 3-án, az esti mise után 19 órától hangzik el.

A kórusévadot is lezáró esemény felvezetőjének a hétfői esti mise végén már megszokott *Csángó Úrangyala* együttes megszólaltatását szánjuk. Akik kedvet éreznek ahhoz, hogy részt vegyenek e közös imádság előadásában, kérjük, jelezzék hajlandóságukat Török Andrea karnagnál, az alábbi elérhetőségeken: cantilena.nova@gmail.com, ill. +36-20/483-0149.

Marschall Mónika

Zarándoklat Máriaremetére

Április 30-án reggel, szép időben indultunk útnak. A cél a máriaremetei bazilika volt, hogy átlépve a szent kapun a Szentatya által meghirdetett Irgalmasság Rendkívüli Szentévében teljes búcsút nyerhessünk. (A

teljes búcsú feltétele: szentmise, szentgyónás és ima a pápa szándékára.)

18-an mentünk gyalogosan, a mag az újlaki templomtól indult, de volt, aki útközben csatlakozott, és

volt, aki a kegytemplomhoz jött busszal, kocsival. Ott közel 30-ra nőtt a létszám. Az út során érintettük Fenyőgyöngyét, az Újlaki hegy oldalát, meredek lejtőn ereszkedtünk le a vitorlázó repülőterre és Peshidegkúton keresztül jutottunk el Máriaremetére.

Az imádságos lelkületet kellemes társaság, jó beszélgetések és a természetben való gyönyörködés egészítette ki. Odaérve rögtön szentmisén vettünk részt, melyet Ferenc atya celebrált. Az alkalomra való tekintettel két szín alatt áldozhattunk, majd mise végén elmondtuk az előírt imákat a pápa szándékára, és gyónási lehetőség is volt, a teljes búcsú elnyeréséért.

A szentmise után a templom plébánosa megismertetett minket a templom történetével. Kegyképe a svájci einsiedelni csodás Mária szobor mása. (Einsiedeln neve remeteséget jelent!) 1828-ban kőápolna épült itt, melyet Kisboldogasszony tiszteletére szenteltek. 1991-ben bazilika rangot (basilica minor) kapott a templom. Az orgona Ferenc József és Erzsébet királyné, Sissi adománya. Itt szolgált

többek között Werner Alajos atya, a neves egyházzenesz káplánként és kántorként. Megtudhattuk, hogy ezen a kegyhelyen nemcsak most, a különleges szentévből lehet teljes búcsút nyerni, hanem az év minden napján, csak sajnos, egyre kevesebb hívő él ezzel a lehetőséggel – mondta Esterházy László plébános atya. Ezt követőleg közösen hálát adva elénekeltük a Te Deumot.

A lelki feltöltődés után a templomkertben a testnek is jutott táplálék. Néhány kedves hívő jóvoltából finom falatokban, italokban részesülhettünk, és a Kolosy téri pékség több láda pogácsával ajándékozott meg minket. Ezt követően csoportkép készült, majd egyénileg indultunk haza.

A szervezésért és az együttlétért hálás köszönet! Bízunk abban, hogy egyre több hívő „kap kedvet” és kihasználja ezt a lehetőséget, hogy a tisztító tűzben szenvedő szerettein (vagy ismeretleneken), akár önmagán ily módon segítve él az egyháznak e kegyelmi adományával.

Sütöri Ágnes

Szent István könyvhét

Huszonegyedik alkalommal volt a Ferenciek tere a keresztény szellemiségű irodalom seregszemléjének színtere. Hívő ember számára nagy öröm volt annyi hitet erősítő, lelket gazdagító olvasmánynak már a puszta látványa is, hiszen 30 könyvkiadó közel 7000 kiadvánnyal volt jelen, köztük 71 könyvheti újdonsággal.

Az új kiadványok között mi, újlaki hívek örömmel fedeztük fel Ferenc atya most megjelent könyvét: *A lelki élet teológiája*-t. Már a borító is megkapó: Atya magakészítette fényképfelvétele azt sugallja, hogy a sok kusza, elhomályosító akadály ellenére a lélek el tud

jutni Istenhez. A könyv első része a lelkeség történetén vezet végig az olvasót az apostolok korától napjainkig, a második rész pedig az utat világítja meg, amelyen járva Istenhez juthat a lélek. Az út az Isten utáni vágy megjelenésétől indul, és a bűnök elleni küzdelmen át és az erények gyakorlásán keresztül vezet el Istenhez.

Bár – Ferenc atya elmondása szerint – a mű eredetileg tankönyvnek íródott, túllépve az egyetem és főiskola falain mindnyájunk számára ad lelkünk megismeréséhez, Isten felé törekvésünkhöz és a jelen világban való eligazodáshoz útmutatót.

Nagyné Görgényi Zsuzsa

Családi események májusban:

A keresztség szentségében részesültek:

Május 1: Szegedi Szabina

Május 7: Takáts Dóra

Május 8: Lőrinc Jakab

Május 14: Takács Izabella

Május 15: Kőszegi–Kozma Krisztián

Május 21: Geiszelhardt Flóra

Május 22: Zsiray Bence Miklós és Szabó–Balogh Boglárka

Május 28: Soós Olivér

Házasságot kötöttek:

Május 7: Kapcsádi Jenő és Fazekas Eszter

Május 14: Deák Marcell és Érsek Enikő

Május 21: Szabó Róbert és Dr. Klemencsics Andrea

Halottaink: Jécsai György (55), Farkas Dénesné Gabriella (73)

Felhívás gyerekeknek (és szüleiknek)

Idén is szeretettel várunk minden 4 évnél idősebb gyermeket napközis táborunkba. Ha szereted a játékot, az éneklést, a kézműves foglalkozásokat, a jó társaságot, akkor köztünk a helyed. Idén sok új programmal és játékokkal várunk téged is!

Lassan húsz éve töltünk feledhetetlen napokat együtt. Gyere te is, és légy részese ennek az élménynek. Kicsik és nagyok kéz a kézben indítjuk a nyarat.

- **Időpont:** június 16., csütörtök – július 1., péntek, minden hétköznap 8-tól 16 óráig
- **Helyszín:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Felhévizi utca 2.
- **A tábor napi hozzájárulási díja:** 1000 Ft/fő
- **Jelentkezni lehet:** Udvaryné Kovács Bettinánál (30/938-8292) és Lasetzky Krisztinánál (30/577-7378)

A május 23-ával kezdődő héten nagyszabású rendezvénysorozat keretében **mutatták be Nagy-Britanniában Becket Szent Tamás Esztergomban őrzött ereklyéit.** Az első napi ünnepi szentmisét bíboros főpásztorunk celebrálta. Ez alkalommal emlékeztetjük az újlaki híveket, hogy Canterbury vértanú érsekének egy csontereklyéjét templomunk főoltára őrzi.

Május 28-án, szombaton volt az **Élő Rózsafüzér zarándoklat Budapest körül**, melynek Óbudát és Közép-Budát érintő két szakasza máriaremete est szentmisével ért véget. Újlakról sajnos elenyészően kis létszámban vettünk részt a zarándoklaton.

Május 29-én, **Úrnapján virágszirmos körmenet volt** egyházközségünkben a 9 órai szentmise után a plébániatemplom – Ürömi utcai kápolna – Zsigmond téri Szentháromság szobor – plébániatemplom útvonalon.

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk 17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet teremben.

Együtt imádkozunk a teljes rózsafüzért minden hónap 2-án 16⁰⁰ órától a Szent Margit teremben.

Minden hónap harmadik szerdáján 18³⁰-kor bibliaóra a Szent Erzsébet teremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök : 16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

A Sarlós Boldogasszony Kórus próbái: hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ -21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

Schola próbák: szerdánként 19⁰⁰ órától 20³⁰-ig az oldalkápolnában.

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhévizi úti postaládába várjuk. **Lapárta:** minden hónap 20-a.